

Losovat se bude při dalším vydání Kostelníčku!!! Hodně štěstí!!!

Jméno:Příjmení:

Kostelníček

Měsíčník římskokatolické farnosti Radějov

číslo 4

ročník XIV

Drazí,

Dovolte mi, abych se s vámi podělil o krátkou meditaci na dobu, která je před námi:

Pane, jsem Ti moc vděčný za Tvůj kříž. Za to, že jsi umřel za mne. Teď Tě nechci prosit o nic. Jenom jsem Ti vděčný. Dívám se na Tvůj kříž a na Tebe, který trpíš, který obětuješ svůj život za mne, za každého z nás. Buď pochválen, Pane!

Ty nejlépe víš, jak vypadá můj život. Víš, že se snažím být dobrým člověkem, knězem. Ale také víš, že samotné dobro, není víra. Chci milovat a závidím, chci být šťastný a trpím, chci udělat něco dobrého a dělám to mimo Tebe, chci být přítelem Tvým a lidí a jsem nepřitelem, chci a snažím se.....

Promiň, že spíše věřím tomu, co je napsáno v novinách, internetu než evangeliu...

Svatý Josef Kalasanský řekl, vím, že ten, kdo miluje zemi – promění se v zemi, kdo miluje zlato – promění se ve zlato, kdo miluje Tebe – promění se v Tebe.

Dívám se na Tvůj kříž a vidím jenom lásku a milosrdenství. Dívám se na svůj kříž a vidím jenom nemoc, strach, nedostatek víry.....

Dívám se na Tvou křížovou cestu.....

Dívám se na Tebe, na vojáky, na Piláta, na Marii, Veroniku, na Šimona, na ostatní. Čím jsem? Do které skupiny patřím? Nevím, Pane! Jsem trochu Tebou, který trpíš, trochu vojákem, který plivá, trochu Pilátem, který si umývá ruce, trochu Šimonem, který pomáhá.

To je má postní modlitba...modlitba a zároveň meditace. Každý z nás, prožívá víru a odevzdaní Bohu na svůj způsob. Jak nás ujišťuje Písmo svaté – Pán Bůh ví, co potřebujeme, ale neví, za co chceme poděkovat. Ať naše modlitba bude děkováním, za vše, co jsme dostali a co ještě dostaneme. Ať velikonoční doba bude časem, kdy budeme s radostí putovat, budovat a vyznávat.

P. Jacek SchP.

Úmysly mší svatých v měsíci duben

5.4., pátek, **17.30.**: Na poděkování Panu Bohu za dar života s prosbou o ochranu P. Marie

7.4., neděle, **10.30.**: Za celé farní společenství

10.4., středa, **17.30.**: Za + rodinu Absolonovu a D.O.

12.4., pátek, **17.30.**: Za + Annu Vítkovu a D.O.

14.4., neděle, **10.30.**: Za + Annu Prečanovu, manžela, D.O., za živou a + rodinu

17.4., středa, **17.30.**: Za celé farní společenství

Teď mírně odbočím - zemře nám někdo, koho jsme dobře znali. Víme, že velmi miloval Boha, obětoval se, sloužil mu.... Zkrátka máme pocit, že musel jít přímo do nebe.

Duše v očistci čekají na setkání s Pánem Bohem.

My se za ně přimlouváme a můžeme důvěřovat, že přijde okamžik, kdy ony budou u Pána Boha a začnou se přimlouvat za nás. Často – vlastně každý rok při dušičkové pobožnosti – opakují, že je možné, že jsou u nás na hřbitově uložena těla těch, kteří se už za nás přimlouvají. To všechno zjistíme po smrti. Církev proto slaví svátek všech svatých, při němž uctíváme ty, kdo prožívají věčný život u Pána Boha v nebi.

A můžeme prosit tyto naše blízké o pomoc?

Nejdříve chci zdůraznit, že se modlíme k Pánu Bohu. Ne k Panně Marii či svatým – ty prosíme o přimluvu, aby se za nás přimlouvali. Ale modlíme se jedině k Pánu Bohu. On slyší naše modlitby.

Samozřejmě může mít například rodina přesvědčení víry, že je ta jejich babička už asi v nebi. Proto bych odpověděl, že jejich modlitba může mít dvojí směr: prosit za babičku, ale přidat tam: „Babi, jestli už jsi v nebi, tak na nás pamatuj.“

Kéž na přimluvu blahoslaveného papeže Jana Pavla II. jsme všichni věrní a stateční ve víře, ochotní přinášet oběti.

Otče Lukáši, děkujeme za rozhovor.

milosrdenství. K tomu chceme místo připravit. Bude zakoupen nový obraz Božího milosrdenství, pod ním bude obraz Jana Pavla II. a pod ním bude na zdi taková skleněná schránka – relikviář. Tam budou ostatky vystaveny.

Můžete nám doporučit nějaký kvalitní životopisný film o Janu Pavlu II.?

SVĚDECTVÍ o životě Jana Pavla II. Vzpomínky kardinála Stanislava Dzwisza (2009).

Mohl byste nám, otče, vysvětlit, jaký je rozdíl blahoslavením a svatořečením?

V Božích očích není žádný rozdíl mezi tím, zda je někdo svatořečený nebo blahoslavený. Ale protože my nevidíme za hranici smrti, zkoumá církev život kandidáta na blahorečení na základě událostí, které se odehrály, a kterým říkáme záznaky. K tomu bývá sestavena komise lékařů, často jsou to lidé nevěřící, kteří vše zkoumají. Na základě výsledků dospívá církev k závěru, že se tento člověk těší už slávou nebe.

Můžeme mít jistotu, že se raduje věčným štěstím u Pána Boha a přimlouvá se za nás.

Je-li někdo blahoslavený, úcta k němu se omezuje např. na jeden region, kde žil. Zatímco u svatořečeného prožívá jeho svátek celá církev. V případě Jana Pavla II. je toto trochu jiné, protože je uctíváný v celé církvi a všichni čekají na jeho svatořečení.

19.4., pátek, 17.30.: Za + rodiče Světlíkovi, + rodiče Vítkovi, + Josefa Stuchlíka a D.O.

21.4., neděle, 10.30.: Za + Cyrila Bajara, manželku a D.O.

24.4., středa, 17.30.: Za + Josefa Veverku, rodiče a D.O.

26.4., pátek, 17.30.: Na úmysl dárce, za živou a + rodinu a za dar viry

28.4., neděle, 10.30.: Na poděkování Bohu za dar života s prosbou o ochranu P. Marie do dalších let

1.5., středa – slavnostní mše sv. ve Strážnici a uvedení ostatku bl. Jana Pavla II

3.5., pátek, 17.30.: Za + Petra Podhorného, rodiče Podhorné, Hrabalovi, D.O. a živou rodinu

5.5., neděle, 10.30.: První sv. Přijímání, za děti, jejich rodiče, rodiny a za farní společenství

Farní zprávy

- **2.4., - 8. výročí úmrtí blahoslaveného papeže Jana Pavla II. Den modliteb za piaristy – misionáře (Misijní den Řádu piaristů).**

- **7.4.**, neděle – svátek Božího milosrdenství,
- **12.4.-14.4.**, na faře budou ubytovaní ministranti z Kněždubu,
- **13.4.**, sobota – 11.00. hod. svatba v kostele,
- **19.4.**, pátek – po večerní mši sv. cca. 18.30. hod. **SETKANÍ FARNÍ RADY** (plánování a vaše nápady akcii do konce září),
- **15.4.**, - Celostátní pouť kněží na Velehradě (do středy).
- **20.4.**, - Pouť našeho děkanátu na Velehradě (naše farnosti zodpovídají za přípravu liturgie poutní mše sv.: ministranti, čtení a přímluvy); ve Strážnici nebude večerní mše sv.
- **26.4.**, pátek – 12.30. hod. svatba v kostele, po večerní mši sv. nácvik pro děti k I sv. přijímání,
- **27.4.**, sobota – 8.00. hod. první brigáda na faře ohledně stavění pergoly,
- **30.4.**, úterý – stavění mája na faře,
- **4.5.**, sobota – 9.00. hod. zpověď pro děti a jejich rodiny, po zpovědi generální úklid kostela,
- **5.5.**, neděle – 10.30. hod. **PRVNÍ SV. PŘIJÍMÁNÍ**,
- **5.5.**, neděle – nový Kostelníček,

na získání věčného života. To samozřejmě nebyla ta správná úcta k ostatkům a světcům, jakou bychom měli mít.

Můžete nám poradit, jakými správnými gesty či postojem můžeme projevit úctu ostatkům v kostele?

Úcta se může projevovat tak, že budu klečat před oltářem a modlit se. Mohu klečat v lavici, dívat se na ostatky, klečat před svatostánkem a prosit o přímluvu blahoslaveného Jana Pavla.

Když je veřejné uctívání ostatků, tzn., že kněz vyzve věřící, aby přišli průvodem k ostatkům, záleží na každém, jaký projev zvolí. Mohu se poklonit, dotknout se rukou, políbit.

Stane se teď Jan Pavel II. novým patronem strážnické farnosti?

Ne, nestává se novým patronem. Budeme tu mít jen místo, kde si budeme připomínat a uctívat jeho odkaz. Například uvažují, že bychom si četli jeho mariánské myšlenky během letošních májových pobožností. A dál se uvidí, nemohu dopředu říci, co bude. Možná to bude jedním z důvodů, proč přijdou do našeho kostela další poutníci...

Kdy přesně budou uvedeny ostatky do kostela Panny Marie?

Slavnostní uvedení ostatků bude 1.května 2013, v den výročí blahořečení Jana Pavla II. Moje první myšlenka byla uvést ostatky na svátek Božího milosrdenství, což je neděle po Velikonocích. Papež Jan Pavel II. tento svátek Božího Milosrdenství zavedl, a navíc, v jeho vigílii (předvečer) v roce 2005 zemřel. Jenomže se to ukázalo jako příliš krátká doba na to, abychom stihli vše důstojně připravit. Tedy 1. květen se zdá být jako vhodný den, kdy je státní svátek a lidé mohou přijít dopoledne na slavnostní bohoslužbu.

Co všechno k této slavnosti připravujete?

Připravujeme pozvánky kněžím z našeho děkanátu a do Skalice. Doufáme, že naše pozvání též přijme některý z otců biskupů v Olomouci a také v Krakově. Dále počítáme s účastí našich bratří piaristů z Polska, Slovenska a Rakouska.

Ostatky budou umístěny v kostele Panny Marie, vpředu za ambonem na stěně, kde nyní visí obraz Božího

kardinála, že je to krev bl. Jana Pavla II.

Rád bych ještě vzpomenu, že pás této kleriky, který měl při atentátu na sobě Sv. otec, a na kterém byly také částky krve, on sám daroval polskému poutnímu místu Jasná Gora. Kdo pojedje do Čenstochové, uvidí jej tam vystavený vedle obrazu Panny Marie Čenstochovské. Je to bílý papežský pás, na kterém je krev.

Co to vlastně znamená uctívát ostatky?

Je to podobné, jako když navštívujeme hroby našich zemřelých. Přicházíme k nim, snažíme se, aby byly upravené. Jsou tam květiny, svíčka, modlíme se tam. To je naše projevení úcty. Úctu projevujeme i tělu našich zemřelých při smrti: umytím, oblečením, upravením.

A stejně tak je to s ostatky: samozřejmě neuctíváme ten kousek těla, oblečení nebo kapku krve. To ne. My si připomínáme toho člověka, který v této „podobě“ je přítomný mezi námi – stejně jako máme mezi námi hroby našich zemřelých. Díky ostatkům vzpomínáme na světce a vyjadřujeme mu úctu.

Kde se vzala tradice uctívání ostatků?

Pochází hned z počátků křesťanství. První křesťané se scházeli na slavení bohoslužby v domácnostech. Potom však, od druhé poloviny prvního století, byli pronásledováni. Nemohli se scházet veřejně. Proto se ukrývali a své mše svaté slavili na místech, kde byli pohřbeni první mučedníci. Kdo z vás byl v Římě, pravděpodobně viděl známé římské katakomby, což jsou vlastně podzemní sklepy, krypty. Byly mimo město, za hradbami. V nich se křesťané scházeli slavit mši svatou u hrobu mučedníků. Oltář byl postaven přímo nad hrobem mučedníka.

Potom, když pronásledování skončilo a křesťané si mohli stavět kostely, navázali na tuto tradici a do nového oltáře vkládali nějakou část z hrobu mučedníka. Tak se začala šířit úcta k ostatkům, které nám připomínají život a odkaz světce.

Během středověku bylo období, které bylo i dle vyjádření historiků velmi problematické. Zkrátka, někteří lidé začali význam ostatků velmi přehánět a začali je prodávat s odkazem

Drazí přátelé,

Jménem farního společenství v Radějově a komunity piaristů ve Strážnici, se na Vás obracím s prosbou o podporu našeho letošního plánu, který se týká vybudování pergoly na farní zahradě. V současné době je část farní zahrady nevyužitá. Myslím si, že vybudováním zastřešené části zahrady se zkvalitní průběh všech konaných akcí. Nyní se setkáváme v zrekonstruovaném sklepě. V tomto prostoru mají problém maminky, kterým dítě spí v kočárku venku. Další problém mají lidé s pohybovým ústrojím. (Schodiště je dost úzké a strmé).

Pergola bude navazovat na budovu fary a její podlahu bude tvořit plocha sestavená ze zámkové dlažby položená na podkladovém materiálu. Obvodové konstrukce budou tvořeny ze dřeva. Na střechu bychom chtěli použít pozinkovaný vlnitý plech. Za nepříznivého počasí bychom měli možnost posedět u zděného krbu s kapkou něčeho dobrého k pití a k jídlu. Abychom měli kde posedět budou asi v polovině umístěné lavičky a stoly. Druhou část bude tvořit volná plocha pro hraní, či postavení kočárků. Předpokládáme, že by se zde mohlo setkávat více lidí, dětí, maminek a tatínků. Tento prostor by byl přístupný i pro lidi méně pohyblivé. Chtěli bychom zde obnovit tradice našeho regionu. Do letošního roku jsme se setkávali s problémem, když přišlo, nebylo místo, kde pracovat s dětmi, když se na faru nevejdou (Indiánská fara, táboráky, spolčo, ministranti). Při velkém horku bude zde příjemný chládek.

Proto se na Vás všechny obracíme s prosbou o finanční podporu našeho záměru. V minulém roce jsme zdárně opravily podlahy a kuchyň. To asi nejvíce ocenily návštěvníci, děti a milé kuchařky. Moc bychom chtěli poděkovat všem podporovatelům loňských i letošních

oprav. Finanční prostředky můžete zasílat na účet zřízený pro opravy fary č. **3226057329/0800**, nebo je můžete předat přímo mně nebo O. Jackovi. Na každý dar můžeme vystavit potvrzení, které je možno použít při odpočtu daní. Dodám, že jsme podali už žádost do MAS Strážnicko a také spolupracujeme s Obcí Radějov. **Na tento projekt nebudou používané peníze, které jsou určeny a vybírány na opravy kostela.**

Děkuji za Vaši podporu

O. Jacek Nowakowski
SchP., administrátor farnosti,
O. Lukasz Karpinski SchP., představený piaristů ve
Strážnici

Důležité informace...

Dne 23.1.2013. se na faře uskutečnilo neformální setkání ekonomické rady farnosti. Přítomní:

P. Lukáš, P. Jacek, Vladimír Prečan, Martin Lovecky, Patrik Winkler, Vojta Příborský.

Setkali jsme se proto, abychom domluvili postupné opravy našeho kostela. Dovolte mi stručně napsat, co se každým rokem budeme snažit opravit.

Během letošního roku chceme opravit elektriku (výměna kabelu, vypínačů, zásuvek, osvětlení hlavního oltáře, a pokud dostaneme dotace spolu s Obcí, se vrhneme na osvětlení kostela zvenku). Dále máme připravit projekt na lavicové topení a výměnu podlahy.

Rok 2014 bude rokem, kdy bude nejvíc práce. Bude se jednat o výměnu podlahy, rekonstrukce lavic a nainstalování topení, nový obětní stůl a ambón, oprava vchodů do kostela.

Rok 2015 oprava omítky a malování interiéru.

Na všechny práce budou posílány žádosti o dotace. Ale také dobře víme, že každý musí přidat ruku k dílu. Na opravy kostela se vybírá už roky. Ale jak jsme se

společně shodli, pokladna a bankovní účet jsou jako síto. Vybíráme a peníze stejně nejsou. Jenže nemůžeme také zapomínat na to, že v minulých letech byla opravena celá fasáda kostela, věže a zateplený strop. S Boží pomocí a vaší chceme pokračovat v pracích. Ať nám všem Bůh žehná.

Část kleriky blahoslaveného Jana Pavla II. z atentátu v roce 1981

Před několika dny jsme při nedělních ohláškách slyšeli od našich kněží nečekanou zprávu – v kostele Panny Marie ve Strážnici budeme mít trvale vystaveny ostatky blahoslaveného papeže Jana Pavla II. Bylo to pro nás překvapením, radostí a určitě i důvodem k otázkám. Proto jsme zašli přímo za strůjcem celé této události: za otcem Lukášem.

Otče Lukáši, máme radost, že papež, kterého jsme měli rádi, bude tímto zvláštním způsobem mezi námi. Ovšem přiznáváme, že nevíme přesně, co si představit pod pojmem „ostatky bl. Jana Pavla II.“

Nejprve bych předeslal, že v současné kultuře se již naštěstí nezískávají ostatky rozdělováním těla na kosti, jazyk apod. Abych byl konkrétní: v našem případě ostatků bl. Jana Pavla II. je to krev, která zůstala na jeho oblečení po atentátu 13. května 1981. Tenkrát, když v rychlosti převáželi postřeleného Sv. otce na operační sál, předali jeho oblečení otci kardinálovi Dziwiszovi. Tato scéna je krásně zachycena i v několika životopisných filmech: začíná operace Sv. otce a nemocniční personál předává panu kardinálovi oblečení potřísněné krví. Pan kardinál tuto kleriku uchoval.

Existují ještě další ostatky bl. Jana Pavla II., a to z doby, kdy byl již těžce nemocný. Lékaři mu museli odebrat krev pro lékařské účely. Část z ní, která se už nepoužila, dostal opět do úschovy pan kardinál Dziwisz.

Pro naši farnost to bude tedy kousek z kleriky oblečené při atentátu. Je to bílý kus látky, na kterém je krev – skvrna tmavé barvy. K tomu je vystaveno potvrzení od pana